

Redaktørens forord

Artiklerne i dette nummer af *Dansk Sociologi* omhandler forskningsemner af stor politisk relevans; integration af indvandrere i det danske samfund, forholdet mellem køn og politik samt forholdet mellem normalitet og afvigelse i børns opvækst. Og i tillæg hertil en kronik, hvor vilkårene for ligestilling i de forskellige politiske partiers forslag til udvidet barsels- og forældreorlov diskuteres. Nogle ville måske mene, at der er tale om en ren tilfældighed, når vi i tidsskriftet kan præsentere en række sociologiske indlæg i relation til flere af den politiske dagsordens mest centrale temaer. For os at se er der imidlertid tale om en markant udvikling inden for den sociologiske forskning i Danmark. Hvor denne for nogle år siden levede et relativt ubemærket liv, er den i dag langt mere synlig og i højere grad orienteret mod de centrale samfundsmæssige problemer. De sociologiske miljøer er blevet større med uddannelser både i København og Aalborg, og forskningen er blevet bredere i de emner, som tages op, samt mere forankret i den aktuelle samfundsdebat.

I artiklen "Kvindens islamiske aktivisme i et transnationalt perspektiv" diskuterer *Connie Carøe Christiansen* integrationen af muslimske indvandrerkvinder i

det danske samfund. Kan man være aktiv muslim med tætte bånd til hjemlandet - i dette tilfælde Marokko - og samtidigt være velintegreret i det danske samfund? For de unge muslimske kvinder, som Carøe Christiansen har talt med, lader det sig så tydeligt gøre. De accepterer og understøtter det danske samfunds politik, hvad angår integration af indvandrere, men gennem deres muslimske aktivisme arbejder de for at etablere en muslimsk diaspora. De lever deres liv i et transnationalt socialt rum, hvor de både kan vedligeholde deres forbindelse til hjemlandet, samtidigt med at de aktivt arbejder på at blive forankret i det danske samfund arbejdsmæssigt og socialt. Carøe Christiansens artikel illustrerer klart og konkret vigtigheden af at være nuanceret i diskussionen om præmisserne for integration af indvandrere, at der er enorme ressourcer at trække på blandt indvandrerne til gavn for pluralismen i det danske samfund, og at der er brug for at udvikle politikker, som muliggør pluralisme og alternative veje til at blive forankret i det danske samfund.

Artiklen "At komme til magten" af *Lis Højgaard* giver os et fint billede af det komplicerede samspil, der er mellem det politiske felt og forståelsen af kønnet.

Gennem kvalitative interviews med tyve politikere analyserer Lis Højgaard forskelle mellem mandlige og kvindelige politikere, hvad angår tre forskellige temaer - hvordan man arbejder politisk, hvordan man kommer til magten, og om den betydning kønnet tillægges i politik. Der er på næsten alle niveauer i det politiske system i Danmark en betydelig repræsentation af begge køn, og der synes ikke at være de store forskelle mellem kønnene, hverken i den måde de agerer politisk på, eller i den måde hvorpå køn bliver italesat i politik. De store forskelle mellem mandlige og kvindelige politikere finder Lis Højgaard i koblingen mellem køn og politik - hvordan politikerne er kommet til deres nuværende magtpositioner og i deres opfattelse af kønnets betydning i politik. Med udgangspunkt i artiklen er det muligt at drage en række konklusioner, som kan forklare, hvorfor kvinder stadig er underrepræsenteret i de centrale politiske rum, og hvorfor kønsdiskursen har så ringe betydning i den politiske debat. Den kønsmærkning - mainstreaming - som er så central i udformningen af politik på europæisk plan synes at have dårlige vilkår i den nationale politiske debat og lovgivning.

Maria Appel Nissen og Lars Skov Hen-

riksen foretager i artiklen "Børns problemer - det sociale problem" en historisk analyse af den samfundsmæssige forståelse af barndommen. Centrale temaer i artiklen er, hvordan normalitetsforventninger i børns opvækst og adfærd har ændret sig gennem tiden, og hvad det har betydet for, hvad der er god børneopdragelse, og for opfattelsen af hvad der er sociale problemer i forhold til børn. I og med at børns rettigheder og børns behov er blevet centrale problemstillinger på den politiske dagsorden, bliver det tilsvarende vigtigt at forstå, hvad der er normalt og afvigende i forhold til børns liv, og hvordan de forskellige diskurser om børns rettigheder er historisk forankret. Kun gennem en nuanceret forståelse af børns forskelligartede kompetencer kan vi udvikle adækvate strategier til integration af alle børn i et stadigt mere differentieret samfund.

Kronikken i dette nummer af *Dansk Sociologi* diskuterer, hvordan en udvidet barsels- og forældreorlov skal tilrettelægges, og hvilke konsekvenser det har for ligestillingen. Fra alle politiske partier er der meldt ud om en forlængelse af den nuværende orlovsordning, men der er stor uenighed omkring, hvorvidt det skal være op til forældrene selv at bestemme,

hvem der skal tage orlov for at passe børnene, eller om der skal reserveres en bestemt kvote til moderen og til faderen. *Bente Marianne Olsen* diskuterer de forskellige alternativer dels ud fra egne forskningserfaringer og dels med baggrund i de erfaringer med orlovsordninger for både mødre og fædre, som findes i de andre nordiske lande. En reel ligestilling mellem forældrene synes der ikke at være lagt op til i nogle af de forslag, som er fremme i den politiske debat. Om det skal ske, må de økonomiske og sociale vilkår for dem, som tager orlov, tydeligt forbedres. Så længe der ikke er høj grad af lønkomensation, vil der være en klar tilbøjelighed til, at mødre, som typisk er de lavest lønnede, tager orloven, hvis forældrene selv kan bestemme. *Bente Marianne Olsen* undrer sig i øvrigt over, at vi kun ved meget lidt om, hvad forældrene faktisk ønsker sig af orlovsordningerne, og at børnenes behov kun i meget ringe grad bliver medreflekteret i diskussionen om at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen for familierne. Måske er det helt andre former for fleksibilitet i kombinationen mellem familie og arbejde, der er brug for.

Kommentaren i dette nummer af *Dansk Sociologi* handler om den omsiggribende evaluering af forskningen og dens kvalitet. Hvad er det ved forskningen, som kan måles? Hvordan skal det måles? Hvilke konsekvenser har det for forskningens indhold og tilrettelæggelse? Disse er centrale temaer, som tages op i kommentaren. Udgangspunktet for kommentaren af *Finn Hansson* og *Lars Frode Frederiksen* er en rapport fra Analyseinstituttet for Forskning.

I tillæg til artikler m.v. indeholder tidsskriftet en række anmeldelser af central sociologisk litteratur.

Med dette nummer af *Dansk Sociologi* afsluttes endnu en årgang af tidsskriftet. Vi ønsker læserne god læselyst men også et godt nytår og på gensyn i 2002, hvor vi lover nye spændende numre af tidsskriftet. I denne sammenhæng skal vi også opfordre vore læsere til at bidrage med artikler, kommentarer og anmeldelser fra den forskning, som de måtte have i gang, for på den måde at være med til at gøre tidsskriftet endnu bedre.

Thomas P. Boje